

Hur skapa säkra och uthålliga (små) avloppssystem?

1. Balans och rimlighet (alla MB krav 2:2,3,5 och 7!)

Det borde vara helt självklart att alla funktioner (hygien/smittskydd, recipientskydd och resurshushållning) skall beaktas och prövas i förhållande till kostnader. Idag ges ytvatten och övergödning (fosfor) felaktigt mycket stort fokus. Större vikt måste ges skyddet av folkhälsa/ smittskydd samt resurshushållning/kretslopp.

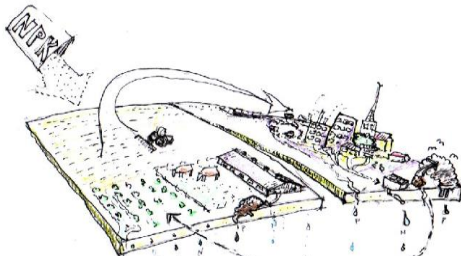
2. Krav på små och stora system måste harmoniseras

Idag ställs större krav på små än stora avlopp. Uppdelning mellan HaV och NV mycket olyckligt.

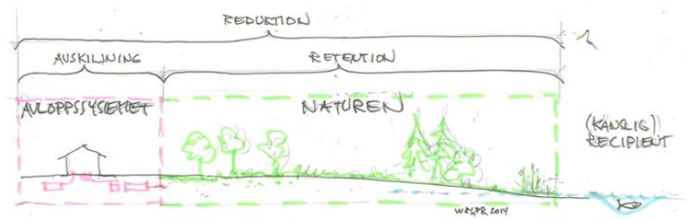
3. Helhetsperspektiv och systemtänk måste till i myndighetsutövning

Skydd skapas med många åtgärder från källa till recipient (t.ex. vatten, människa).

Uppströmsåtgärder (t.ex. utfasning av kemikalier) viktigt. Uthålligt skydd skapas genom att system drivs av förnybar energi och att restprodukter återvinns och/eller länkas in i naturliga kretslopp.

Agrosamhällssystemet måste bli cirkulärt- kretslopp av a näring (NPKS) i ren och växtillgänglig form från avlopp kräver sorterande system

Fosfor immobiliseras effektivt i mark. Ett hushåll med avloppsinfiltration ger normalt en mycket liten påverkan på recipient.

4. De enskilda avloppens påverkan och risker är överdrivna

De enskilda avloppens påverkan handlar främst om smittskydd ej övergödning. Påverkan kan finnas lokalt men på vattenförekomster och hav helt försumbart. Majoriteten av små avloppsanläggningar har utsläpp till mark. Under transport i markecosystemet sker betydande rening (smittämnen, fosfor mm.). Belastningsmodeller beaktar inte detta (SMED,HYPE).

Rekommendationer till politiker och myndigheter

- Ny reglering och vägledning för små avlopp måste till. Idag godtycke och kontraproduktiv rättspraxis (Allmänna Råd ger dyra, ofta onödiga och sämre skydd än de gamla AR). Balanserade och tydliga regler anpassade till regionala skillnader i landet behövs som ger förutsättningar för att skapa säkra och uthålliga system överallt till rimliga kostnader. Myndighetskrav måste vara sakliga och skäliga. Det får inte (som idag) finnas utrymme för tyckande och lokala specialtolkningar. Självrening som sker i mark mellan utsläppspunkt och recipient måste beaktas och tillvaratas i kravställande. *Grundläggande nivå för miljö-och hälsoskydd* bör motsvara det skydd som markbaserad rening ger (=> reduktionsnivå för smittämnen 3 log, för fosfor 25%). *Hög nivå för miljöskydd (aktiv näringsavskiljning)* ska förenas med kretsloppskrav (avskiljd näring ska kunna återvinnas).
- Markretention måste arbetas in i belastningsmodeller.
- LAV §6 skall bestämmas av myndighet, ej av politiker. Endast miljö/hälsoskäl skall styra
- MB 2:5 och 2:7 måste tillämpas!! Varför tillämpas inte avfallshierarkin för avlopp? Varför görs inte skälighetsavvägning vid kravställande för små avlopp (men görs för stora).
- MKN för vatten måste revideras. Idag en akademisk produkt som många gånger varken är möjlig eller önskvärd att uppnå.